

— Dédek, kdaj bote pa vi umrli — poprašal je vnuček, ki mu je sedel na — kolénče in prijel dedeka za ostro brado.

— Oj jaz bodem pa kmalu umrl, dete moje, kmalu umrl — odgovoril je dédek.

— Ali ste se tudi vi postili na čast sv. trem kraljem? —

— Tudi sem se, tudi! —

— Ali so tudi vam povedali sv. trije kralji, kdaj bodete umrli? —

— Niso mi povedali tega nè, otročički moji ljubi, vender vem, da svojega dédeka ne bote več dolgo imeli. Vaš dédek bode umrl, kmalu umrl.

— Oj ne bote umrli nè, saj tudi ne smete! — hiteli so otroci govoriti drug za drugim in svitle solze so jim zablestele v očeh. A dédek ni rekel nato ničesar, pogledal je k nebu, sklenil svoji suhi, koščeni roki in ustni ste se mu začeli premikati v pobožnej molitvi.

Potem so otišli spat dédek in otroci.

* * *

In napočil je svet in slovesen dan, dan sv. treh kraljev. Ljudém je kar škripalo pod nogami od velikega mraza, ko so šli zjutraj na vse zgodaj v cerkev k sv. maši. Mrzlo je bilo mrzlo. In ko je bila končana sv. služba božja in so se vsule cele tolpe pobožnega ljudstva iz cerkve ter odhajale vsaka na svoj dom, da ondù pobožno sprovedó sveti dan, dan sv. treh kraljev, zadoni mil, otožen glas zvončka iz cerkvenih lin, zvonilo je zadnjo uro dobremu in izkušenemu starčku — Lóvrenčkovemu dédeku, ki je umrl ravno na sv. treh kraljev dan zjutraj.

V novoletnej noči.

Kakó krasnó žaré nebesa
Jasneč po zemlji mrak temàn —
A meni dušo ból pretresa,
V nebeško noč jaz zrem — solzàn.

Poslednja noč! In ž njo pa leto
Nagnilo trudno bo glavó . . .
Poslednja noč! In ž njo nešteto
Proménilo se bitje bó.

Z obrazom dvojnim se ozira
Ta noč poslednja v širni svet:
Za njo življenje hira, umira,
Pred njo se svet odéva v cvet.

Dà, v cvet. Kot zvezd na jasnem nébi,
Kot kápljic bísernih morjá,
Ta noč prikriva upov v sébi
Brez upa ni nocoj sreá.

Krasnó, krasnó žaré nebesa
Jasneč po zemlji mrak temàn —
A meni dušo ból pretresa,
V nebeško noč jaz zrem — solzàn.

Saj vem: Še več kot zvezd na nébi
In kapljic bísernih morjá,
Ta noč bridkóstij nosi v sebi:
Bolj, žalôbe, béd, solzá!

Mih. Podtrojški.

